

YORKSHIRE TERRIER

Pochodzenie: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 29.10.2003

Użytkowanie: terier.

Klasyfikacja FCI: grupa 3 teriery
sekcja 2 teriery miniaturowe (do towarzystwa)
Próby pracy nie są wymagane.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies długowłosy, o prostej sierści, opadającej po obu bokach tułowia, z przedziałkiem biegnącym od nosa do koniuszka ogona. Sylwetka jest opływowa i zwarta. Nosi się dumnie. Ogólnie powinien wydawać się proporcjonalny i energiczny.

ZACHOWANIE/CHARAKTER:

Miniaturowy terier do towarzystwa, żywy i inteligentny. Pełen animuszu, o zrównoważonym usposobieniu.

GŁOWA:

Mózgoczaszka raczej niewielka i płaska, nie powinno być uwypuklenia ani krągłości.

Trzewioczaszka:

Trufla nosowa czarna.

Kufa nie za długa.

Uzębienie regularne o dokładnym zgryzie nożycowym, to znaczy, że siekacze szczęki przykrywają siekacze żuchwy przy ścisłym kontakcie, a ich ustawienie jest pionowe. Zęby są dobrze rozstawione, a szczeka i żuchwa są tej samej długości.

Oczy średniej wielkości, ciemne, błyszczące o inteligentnym, żywym wyrazie. Ich ustawienie jest frontalne, piesek patrzy prosto przed siebie. Nie mogą być wylupiaste. Powieki są ciemno pigmentowane.

Uszy małe, w kształcie litery „V”, stojące, nie zanadto rozstawione, pokryte krótką sierścią, o intensywnie płowym zabarwieniu.

SZYJA:

Dobrej długości.

TUŁÓW:

Zwarty.

Grzbiet prosty.

Żebra umiarkowanie wysklepione.

Lędźwie: dobrze związane

OGON: jest zwykle kopiowany.

Ogon kopiowany: średniej długości, pokryty obfitym włosiem o odcieniu błękitnym, ciemniejszym niż reszta tułowia. Szczególnie na koniuszku. Jest noszony trochę wyżej ponad linią grzbietu.

Ogon naturalny: sierść bogata, o błękitnie ciemniejszym niż na reszcie tułowia, szczególnie na koniuszku. Jest noszony trochę wyżej ponad linią grzbietu. Tak prosty, jak to tylko możliwe. Jego długość pasuje do całości sylwetki psa.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie proste, pokryte płowo-złotą sierścią, która jest nieco jaśniejsza na koniuszkach, a ciemniejsza u nasady. To podpalanie nie sięga wyżej niż łokcie.

Lopatki należyście skośne.

Kończyny tylne: oglądane od tyłu są zupełnie proste. Pokryte płowo-złotą sierścią, która jest nieco jaśniejsza przy koniuszkach, a ciemniejsza u nasady. Podpalanie nie sięga powyżej kolan.

Stawy kolanowe umiarkowanie kątowne.

Łapy okrągłe. Pazury czarne.

RUCH: swobodny, o dobrym wyroku. Kończyny przednie i tylne kierują się prosto do przodu. W ruchu górna linia tułowia pozostaje prosta.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos na tułowiu jest średniej długości, zupełnie prosty (nie falowany), błyszczący, w dotyku delikatny i jedwabisty, nie może być wełnisty. Obrost głowy długi, w soczysto płowozłotym odcieniu, na bokach głowy ciemniejszy, tak jak i u nasady uszu i na kufie, gdzie włos ma być bardzo długi. Podpalanie głowy nie powinno zachodzić na szyję. Z płowo-złotą okrywą głowy nie mogą się mieszać żadne włosy ciemne lub szare, tzw. osmolenia.

Umaszczenie: ciemnostalowo-niebieskie, a nie błękitno-srebrzyste, tzw. płaszczyk obejmuje ciało od guza potylicznego po nasadę ogona, nie może być na nim śladów sierści płowej, brązowej lub ciemnych nalotów. Na klatce piersiowej sierść jest intensywnie podpalana (płowa), błyszcząca. Ogólnie włosy płowe są ciemniejsze u swej nasady niż w połowie długości, a jeszcze jaśnieją na koniuszkach.

WAGA:

Do 3,1 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na stan zdrowia i dobre samopoczucie psa.

Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub odchylenia psychiczne powinny być dyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, umieszczone w worku mosznowym.